

Arrest

nr. 59 633 van 13 april 2011
in de zaken RvV X/ IV en X/ IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die Xen X die verklaren van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 7 januari 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 15 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attachéH. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

Ten aanzien van X

A. Feitenrelaas

U zou over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Multan. Op 13 februari 2007 diende u en uw echtgenote Naseer Asma (07/10921/B) een eerste asielaanvraag in. Jullie zouden tegen de wil van haar ouders getrouwd zijn, waarop zij een klacht tegen u neergelegd zouden hebben. Op 10 juli 2007 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op

23 oktober 2007 in beroep gevolgd. Op 20 februari 2008 diende u en uw echtgenote een tweede asielaanvraag in. U beschikte over nieuwe documenten om uw relaas te staven. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nam hierop een beslissing tot weigering van inoverwegingname. Op 23 maart 2009 diende u en uw echtgenote een derde asielaanvraag in. Jullie zouden het advies van het BCHV (Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen) hebben ingewonnen. Jullie baseerden zich hierbij op de documenten die jullie reeds tijdens de tweede asielaanvraag indienden en op nieuwe documenten. Ter ondersteuning van uw derde asielaanvraag verwees u naar volgende documenten: een brief van het BCHV, nieuwsartikels met een algemene inhoud, brieven van een mensenrechtenadvocaat, een attest waarin staat dat u als voortvluchtige wordt beschouwd, kopies van jullie identiteitskaarten, huwelijksakte, brieven van uw eerste advocaat, een arrestatiebevel, het vonnis van de "panchayat" (dorpsraad met dorpsoudsten), een "FIR" (First Information Report) en een krantenartikel dat over u en uw echtgenote handelt. Van deze documenten legde u ook Engelse en Nederlandse vertalingen voor.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Uit onderzoek verricht in Pakistan blijkt immers dat verschillende van de door u voorgelegde documenten, nl. de "FIR", het hiermee verbonden arrestatiebevel en de verklaring van een advocaat, vervalsingen zijn. De authenticiteit van deze documenten werd nagegaan door een vertrouwensadvocaat te Pakistan. Er werd een kopie van zijn bevindingen aan uw administratief dossier toegevoegd. Hieruit blijkt vooreerst dat de door u voorgelegde "FIR" no. 169, dd. 24/08/2006 niet overeenkomt met de echte "FIR" no. 169 die in 2006 in dit politiebureau werd ingediend. U legde deze "FIR" voor om aan te tonen dat u door uw schoonfamilie vervolgd wordt wegens het huwen van uw echtgenote tegen de wil van haar familie. Deze bewering maakt de kern uit van uw asielaanvraag. Uw "FIR" is echter vals, waardoor het geloof in deze ingeroepen vrees voor vervolging volledig wordt onderuit gehaald. Voorts werd bevonden dat het arrestatiebevel dat tegen uw persoon werd uitgevaardigd omwille van voornoemde "FIR" logischerwijze ook vals was. Daar de "FIR" een vervalsing is, dan het daar uit voortvloeiende arrestatiebevel ook niet anders dan vals zijn. Ook blijkt uit de bevindingen van de vertrouwensadvocaat dat dit arrestatiebevel niet voldoet aan de vormelijke vereisten van een arrestatiebevel. Tenslotte contacteerde de vertrouwensadvocaat, uw advocaat Mohammed Sulaman, die in uw naam een verklaring aflegde. Na confrontatie met deze brief verklaarde advocaat Mohammad Sulaman dat deze brief zeker niet door hem opgesteld of ondertekend was en daardoor een vervalsing is. De vaststellingen van de vertrouwensadvocaat ondermijnen volledig uw stelling vervolgd te worden wegens een ongeoorloofd huwelijk in Pakistan.

Door het neerleggen van deze vervalste documenten heeft u bewust geprobeerd om de Belgische asielinstanties te misleiden. Gezien het algemeen geldende rechtsprincipe "fraus omnia corrumpit" kan er dan ook geloof worden gehecht aan het geheel van uw asielaanvraag. Uw ingeroepen vrees is immers gebaseerd op misleidende en valse verklaringen. Er is geen enkele aanwijzing dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De vaststelling dat u bewust gebruik maakte van vervalste documenten om uw asielaanvraag te ondersteunen, breekt immers het geloof in de authenticiteit van uw overige documenten danig af.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ten aanzien van X

A. Feitenrelaas

U zou over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Multan. Op 13 februari 2007 diende u en uw echtgenoot Naseer Mohammad (07/10921) een eerste asielaanvraag in. Jullie zouden tegen de wil van uw ouders getrouwd zijn, waarop zij een klacht tegen uw echtgenoot neergelegd zouden hebben. Op 10 juli 2007 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 23 oktober 2007 in beroep gevolgd. Op 20 februari 2008 diende u en uw echtgenoot een tweede asielaanvraag in. U beschikte over nieuwe documenten om uw relaas te staven. De

Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nam hierop een beslissing tot weigering van inoverwegingname . Op 23 maart 2009 diende u en uw echtgenoot een derde asielaanvraag in. Jullie zouden het advies van het B.C.H.V. (Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen) hebben ingewonnen. Jullie baseerden zich hierbij op de documenten die jullie reeds tijdens de tweede asielaanvraag indienden en op nieuwe documenten. Ter ondersteuning van uw derde asielaanvraag verwees u naar volgende documenten die door uw echtgenoot werden voorgelegd: een brief van het B.C.H.V., nieuwsartikels met een algemene inhoud, verschillende brieven van een mensenrechtenadvocaat, een attest waarin staat dat u als voortvluchtige wordt beschouwd, kopies van jullie identiteitskaarten, huwelijksakte, brieven van uw eerste advocaat, een arrestatiebevel, het vonnis van de "panchayat" (dorpsraad met dorpsoudsten), een "FIR" (First Information Report) en een krantenartikel dat over u en uw echtgenote handelt. Van deze documenten legde u ook Engelse en Nederlandse vertalingen voor.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen steunt u uw asielaanvraag op de door uw echtgenoot Naseer Mohammad (07/10921) aangehaalde motieven. Daar in hoofde van deze laatste een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen werd, kan t.a.v. u evenmin gesteld worden dat u uw land van herkomst verlaten heeft uit gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De door u voorgelegde documenten, die reeds bij uw echtgenoot werden besproken, zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de rechtspleging

Tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2010 inzake de eerste verzoekende partij (verder: verzoeker) en de tweede verzoekende partij (verder: verzoekster) werd beroep aangetekend bij verzoekschriften van 7 januari 2011, gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder de dossiernummers 64.927 en 64.932. Aangezien verzoeker de echtgenoot is van verzoekster en in acht genomen dat verzoekster zich in het kader van haar asielaanvraag en onderhavig beroep in feite en in rechte beroept op dezelfde argumenten als verzoeker, worden voormelde zaken wegens verknochtheid gevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel beroepen verzoekers zich op een schending van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6, voorlaatste lid en artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoekers kunnen niet akkoord gaan met de weigeringsbeslissing genomen door de commissaris-generaal. Verzoekers ontkennen dat zij valse documenten hebben aangewend en tekenen dan ook voorbehoud aan met betrekking tot de bevindingen van de vertrouwenspersoon van de commissaris-generaal. Volgens verzoekers onderzoekt de commissaris-generaal hun asielaanvraag niet en wijst deze enkel af door te stellen dat er valse stukken zijn aangewend. Verzoekers hebben in hun asielaanvraag aangegeven dat zij tegen de wil van de ouders van verzoekster gehuwd zijn. Indien zou blijken dat er geen valse stukken werden aangewend is de motivering onjuist. Er kan dan ook worden vastgesteld dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen geen vermelding doet van de omstandigheden en derhalve ook geen beoordeling ten gronde heeft gemaakt van de vluchtmotieven van verzoekers. Ten slotte wensen verzoekers op te merken dat de commissaris-generaal op geen enkele wijze een individuele beoordeling doet van verzoekers nood aan bescherming in de zin van artikel 48/4, §2 , b van de vreemdelingenwet.

3.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit de verzoekschriften blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissingen met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De eerste asielaanvraag van verzoekers werd op 10 juli 2007 afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad heeft in zijn arrest van 23 oktober 2007 de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigd. Bij beschikking van 6 december 2007 werd het beroep bij de Raad van State niet-toelaatbaar geacht. Op 20 februari 2008 dienden verzoekers een tweede asielaanvraag in die door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging werden genomen. Verzoekers poging in onderliggend verzoekschrift om de motieven van de bestreden beslissing die in het kader van de eerste asielaanvraag werden genomen te weerleggen zijn dan ook niet dienstig in het kader van onderhavig beroep. Verzoekers kunnen de mogelijkheid om een nieuwe asielaanvraag in te dienen immers niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake hun eerdere asielaanvragen (RvS, nr. 135.977 van 15 september 2004).

De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen én de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst. De nieuwe door verzoekers neergelegde elementen zijn een brief van het BCHV, nieuwsartikels met een algemene inhoud, brieven van een mensenrechtenadvocaat, een attest waarin staat dat verzoeker als voortvluchtige wordt beschouwd, kopieën van de identiteitskaarten van verzoekers, een huwelijksakte, brieven van de eerste advocaat, een arrestatiebevel, het vonnis van de dorpsraad, een FIR (First Information Report) en een krantenartikel dat over verzoeker en zijn echtgenote gaat.

Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de voor de asielaanvraag belangrijkste en meest pertinente documenten, vervalsingen betreffen. Zo blijkt uit voormelde informatie dat de door verzoeker voorgelegde FIR nr. 169 van 24 augustus 2006 inhoudelijk niet overeenstemt met het (authentieke) document (FIR nr. 169 van 24 augustus 2006) dat destijds op het lokale politiebureau werd ingediend. Het authentieke document blijkt immers betrekking te hebben op een klacht ingediend door een vrouw tegen haar twee belagers en een derde medeplichtige die haar gekidnapt en verkracht zouden hebben daar waar het document door verzoekers neergelegd met dezelfde referenties de klacht van verzoeksters broer behandelt die tegen het huwelijk van beide verzoekers is. Aangezien de FIR een vervalsing is geldt dit eveneens voor het arrestatiebevel dat op basis van de (vervalste) FIR werd uitgevaardigd en er dus onlosmakelijk mee verbonden is. Hoe dan ook blijkt uit de informatie dat het arrestatiebevel een aantal anomalieën vertoont waardoor het niet voldoet aan de vormelijke vereisten van dergelijk documenten. De brief die verzoeker voorlegde en die beweerdelijk door zijn advocaat in Pakistan, Mohammad Sulaman, was opgesteld bleek na confrontatie met voornoemde niet van hem te zijn, noch door hemzelf ondertekend waardoor ook dit document ontegensprekelijk een vervalsing is.

Verzoekers beperken zich in hun verweer tot het ontkennen dat de documenten vals zouden zijn. Zij brengen hiertoe geen ondersteunende argumenten bij die de informatie van de vertrouwensadvocaat waarop de bestreden beslissing steunt en die terug te vinden is in het administratief dossier, kan weerleggen zodat er geen afbreuk wordt gedaan aan de concrete motieven van de bestreden beslissing.

De vaststelling dat verzoekers de Belgische overheden intentioneel hebben willen misleiden door het voorleggen van valse stukken maakt dat hun asielaanvraag bedrieglijk is. Gelet op het algemeen rechtsbeginsel 'fraus omnia corrumpit' kan dan ook geen geloof meer gehecht worden aan de verklaringen van verzoekers. De overige door verzoekers neergelegde documenten wijzigen niets aan deze vaststelling. Dit geldt eveneens voor het advies van het BCHV, terug te vinden in het administratief dossier, dat werd opgesteld in maart 2009 en onder meer steunde op de vaststelling 'dat het asielrelaas gestaafd wordt door tal van documenten waarvan de authenticiteit niet in twijfel werd getrokken', *quod non*.

Waar verzoekers opwerpen dat de commissaris-generaal op geen enkele wijze een individuele beoordeling doet van de nood aan bescherming van verzoekers in de zin van artikel 48/4, §2, b merkt

de Raad op dat verzoekers zich beroepen op dezelfde feiten als deze van hun asielaanvraag en dat zij verwijzen naar de algemene voorwaarden voor het in aanmerking komen voor de subsidiaire bescherming. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus, is het duidelijk dat zoals voor iedere vorm van internationale bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Aan verzoekers kan, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze feiten de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, a en b, van de voormelde wet van 15 december 1980 niet worden toegekend. Verzoekers brengen geen elementen bij waaruit zou blijken dat de situatie in Multan, Pakistan, van dien aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 64 927 / IV en RvV 64 932 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER